



Πεντηκοστάριον Χαρμόσουνον

Τὸ Ταξίδι Συνεχίζεται
μέσα στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως
πρὸς τὴν Δόξα τῶν Ἑσχάτων



■ «Διὰ στόματος Ἀποστόλων»

Γιατί με μορφή πυρίνων γλωσσῶν;*

Ἡ σημασία καὶ ἀξία τῆς γλώσσης/τοῦ στόματος

Γ’ ἔναν τακτικὸ ἀναγνώστη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ὁ ὁποῖος ἐρωτᾷ γιατί τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐμφανίσθηκε μετὰ τὴν μορφή πυρίνης γλώσσης.

* * *

Ὅταν ὁ Κύριος βαπτίσθηκε στὸν Ἰορδάνη, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐμφανίσθηκε ἐν εἴδει περιστεράς. **Ἐμφανίσθηκε** ὄχι γιὰ νὰ προσθέσῃ κάτι στὸν Χριστό, ἀλλὰ συμβολικά, ἔτσι ὥστε νὰ δείξῃ αὐτὸ ποὺ ὑπάρχει μέσα στὸν Χριστό: τὴν ἀκακία, τὴν καθαρότητα καὶ τὴν ταπεινότητα. **Αὐτὸ** συμβολίζει τὸ περιστέρι.

Ὅταν οἱ Ἀπόστολοι συγκεντρώθηκαν τὴν Πεντηκοστὴ ἡμέρα ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐμφανίσθηκε μετὰ τὴν μορφή πυρίνων γλωσσῶν. **Ἐμφανίσθηκε** ὡς πυρίνη γλώσσα, γιὰ νὰ τοὺς ἀφαιρέσῃ κάτι καὶ νὰ τοὺς προσθέσῃ κάτι. **Δηλαδή**, νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ αὐτοὺς κάθε ἁμαρτία, κάθε ἀδυναμία, φόβο καὶ ἀκαθαρσία τῆς ψυχῆς καὶ νὰ τοὺς δωρίσῃ τὴν δύναμι, τὸ φῶς καὶ τὴν ζεστασιά. **Οἱ** πυρίνες γλώσσες ἐπισημαίνουν συμβολικά αὐτὰ τὰ τρία: τὴν δύναμι, τὸ φῶς καὶ τὴν ζεστασιά.

Γνωρίζεις, ὅτι τὸ πῦρ εἶναι δυνατὸ, γνωρίζει πὼς φωτίζει καὶ ζεσταίνει. **Ἀλλά**, ὅταν μιλάς γιὰ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, πρόσεξε νὰ μὴν σκέπτεσαι ὑλικά, ἀλλὰ πνευματικά. **Γίνεται** λόγος λοιπὸν γιὰ τὴν πνευματικὴ δύναμι, γιὰ τὸ πνευματικὸ φῶς καὶ γιὰ τὴν πνευματικὴ ζεστασιά.



Καὶ αὐτὰ εἶναι: ἡ δυνατὴ θέλησις, ὁ φωτισμένος νοῦς καὶ ἡ ζέσις τῆς ἀγάπης. **Μ**ὲ αὐτὰ τὰ τρία πνευματικὰ ὄπλα ἐξώπλισε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τοὺς στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν κόσμον. **Ὁ** Διδάσκαλος τοὺς εἶχε ἀπαγορεύσει ἀκόμα καὶ ράβδο νὰ φέρουν ἀπὸ τὰ ἐπίγεια ὄπλα.

* * *

Γιατί ὅμως τὸ πῦρ ἐμφανίζεται μὲ τὴν μορφή γλωσσῶν πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλιά τους; **Ἐ**πειδὴ οἱ Ἀπόστολοι ἔπρεπε μέσῳ τῆς γλώσσης νὰ κηρύξουν στοὺς λαοὺς τὸ χαρμόσυνο νέο, τὴν εὐαγγελικὴ ἀλήθεια καὶ ζωὴ, τὴν ἐπιστήμη τῆς μετανοίας καὶ τῆς συγχωρέσεως. **Μ**ὲ τὸν λόγο ἔπρεπε νὰ μάθουν, μὲ τὸν λόγο νὰ θεραπεύουν, μὲ τὸν λόγο νὰ παρηγοροῦν, μὲ τὸν λόγο νὰ ἀγιάζουν καὶ νὰ καθοδηγοῦν, μὲ τὸν λόγο νὰ φροντίζουν τὴν Ἐκκλησία.

Ἐπίσης, μὲ τὸν λόγο νὰ ἀμύνονται, ἀφοῦ τοὺς εἶπε ὁ Ὁδηγὸς νὰ μὴν φοβοῦνται τοὺς διώκτες καὶ νὰ μὴν ὑπερασπίζονται ἑαυτοὺς στὰ δικαστήρια κατὰ τὸ δοκοῦν, ἐπειδὴ εἶναι ἀπλοὶ ἄνθρωποι, καὶ τοὺς ἐβεβαίωσε: **«Ὁ**ὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν» (Ματθ. ι' 20).

Θὰ μπορούσαν ἄραγε νὰ μιλοῦν τὴν συνηθισμένη γλῶσσα τῶν ἀνθρώπων γιὰ τὸ μέγιστο Χαρμόσυνο Νέο [«Εὐαγγέλιο»], τὸ ὁποῖο ἔφθασε ποτὲ στὰ αὐτιά τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ὁ Θεὸς ἐμφανίσθηκε στὴν γῆ καὶ ἄνοιξε στοὺς ἀνθρώπους τὶς πύλες τῆς ἀθανάτου ζωῆς; **Θ**ὰ μπορούσε ἄραγε ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν θνητὴ ἀνθρωπίνη φύσι νὰ διαδώσῃ αὐτὸ τὸ ζωοποιὸ βάλσαμο μέσα ἀπὸ τὴν δυσωδία τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας καὶ μάλιστα ἕως τὴν ἄκρη τοῦ κόσμου; **Μ**ὲ τίποτα καὶ ποτέ. **Μ**όνο τὸ πύρινο Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μπορούσε νὰ τὸ κάνη, τὸ ὁποῖο διὰ στόματος Ἀποστόλων ἐσχόρπισε οὐράνιες σπίθες στὸ ἐπίγειο σκοτάδι.

* * *

Ἄλλὰ, ἄνθρωπε, δὲν αἰσθάνθηκες ποτὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μέσα σου; **Δ**ές, καὶ ἐσὺ εἶσαι βαπτισμένος μὲ Πνεῦμα· μὲ νερὸ καὶ Πνεῦμα. **Ἄ**ραγε ποτὲ δὲν σὲ ξάφνιασε μέσα σου κάποια μεγάλη καὶ φωτεινὴ σκέψις, σιωπηρὸς λόγος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; **Π**οτὲ δὲν σὲ ξάφνιασε σὰν ἄνε-



μος καὶ δὲν φούντωσε μέσα στὴν καρδιά σου ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν Δημιουργό σου φέρνοντάς σου δάκρυα στὰ μάτια;

Παραδώσου στὴν θέλησι τοῦ Θεοῦ καὶ φύλαξε αὐτὸ ποὺ δονεῖ τὴν ψυχὴ· θὰ γνωρίσης τὸ θαῦμα τῆς Πεντηκοστῆς, ποὺ στάθηκε πάνω ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους.

Εἰρήνη καὶ χαρὰ ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα!...



(*) Ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Δρόμος δίχως Θεοῦ δὲν ἀντέχεται..., σελ. 104-106, ἐκδόσεις «Ἐν πλῶ», ἔκδοσις Α΄, Σεπτέμβριος 2008. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.